

АКТУАЛІЗАЦІЯ ЦІННІСНИХ ПРІОРИТЕТІВ КОСМІЗМУ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ ЗМІН СУЧАСНОЇ КУЛЬТУРИ

Відносно радикальних трансформаційних змін існуючих аспектів культурного буття, які розпочалися з другої половини минулого сторіччя, можна засвідчити, що саме вони здетонували вибух інтересу людства до аксіологічного виміру космізму як одного з вісників наступаючої інтегральної медіакультури. Та перш ніж це твердження із стану припущення перейде до форми констатації, слід проаналізувати сучасну соціокультурну ситуацію з урахуванням загального цивілізаційного контексту та динаміки перехідної доби, яку наразі переживають як глобалізований світ кінця ХХ – початку ХХІ ст., так і незалежна Україна. До трансформаційного мейнстріму у світовому соціокультурному просторі, на фоні якого відбувається актуалізація культуротворчих універсалій аксіологічного виміру цілісної світоглядної концепції космізму, відносяться наступні культуротворчі процеси: 1.Тенденція до генерування єдиного глобалізованого простору культури. 2.Загальносвітовий перехід від індустріальної до постіндустріальної стадії існування людства. 3.Повна активізація проекту постмодерну, програмним змістом якого є цілковите зняття досягнень культурно-історичної епохи модернізму; відмова від моностилестичної моделі культури на користь полістилестичної. 4.Динамічне формування високотехнологічного інформаційного суспільства, вирішальними чинниками якого слід вважати науково-технічну революцію, глобальний розвиток інфраструктури, активне впровадження інформаційних технологій та вільний доступ до інформації, широке розповсюдження знань. 5. Поступова медіатизація світового культурного ландшафту, що характеризується наступними культурними ситуаціями: інноваційні зрушення в топології та структурі геополітичного та соціокультурного простору; виникнення нових форм техно-, соціо-, антропогенного буття; перенапруженість соціокультурного простору сучасними комп'ютеризованими механізмами породження культурних сенсів, засилля електронних засобів масових аудіовізуальних комунікацій; ускладненість комунікативних зв'язків (трансформація традиційних комунікативних моделей, конвергенція комунікативних агентів (творців і споживачів культурних смислів), розширення комунікаційного процесу); модифікація соціальних стосунків (оновлення сталих моделей поведінки, генерування особливих типів суспільної діяльності); виникнення особливого типу культури інформаційної епохи – медіакультури.

Особливо гостро проблема трансформації універсальних характеристик культури в умовах інтенсифікації вищезазначених процесів глобалізації, індустріалізації, постмодернізації, інформатизації та медіатизації постають в пострадянських суспільствах, у країнах з «перехідною економікою», в яких відбувається зміна засадних принципів існування, ломка стереотипів, виникає незатребуваність звичних соціальних ролей, криза особистісної

самоідентифікації. І чи не в першу чергу це стосується України. Отже, на нинішньому етапі активізації трансгресивних процесів, одночасно співіснують кілька суперечливих і практично несумісних між собою тенденцій розвитку соціокультурного життя. Космопланетарний вимір особистості, людства, культури багато в чому визначається вищерозглянутими трансформаційними змінами світового культурного простору, і одним з провідних чинників конвергенції у техногенній, антропологічній, духовній сферах стає медіатизація. Саме вона виступає комунікативною детермінантою формування суспільної свідомості, обумовлює сутнісні зрушення в сучасній культурі, сприяє глобальній експансії космічних сюжетів, образів, ідей, цінностей в науку, мистецтво, релігію тощо.

Бикова А.

Цівата А.

НТУ «ХП»

МИКОЛА АМОСОВ – ВИДАТНА ОСОБА УКРАЇНИ

Народився Микола Михайлович в селі Ольхове, недалеко від міста Череповець, 6 грудня 1913 року, в сім'ї «сільських інтелігентів»: батько закінчив двокласне училище, а мати була акушеркою. Любов до читання прищепила йому мати. Саме через книги в маленький сільський будиночок приходив величезний, багатогранний світ. З тих самих пір майбутній академік уже ніколи не розлучався з літературою, в якій і сам зміг залишити помітний слід. Будуть потім у його житті зміни на краще. Буде школа, механічний технікум в Череповецьку, перші трудові роки на новобудові першої п'ятирічки. Потім, перший шлюб, навчання в двох інститутах: заочному Індустріальному та Архангельському Медичному. Він отримає два дипломи інженера і медика, але мирне громадянське життя порушує війна, і влітку 1941 року Микола Михайлович потрапляє в фронтовий госпіталь. З цим госпіталем, на посаді військового хірурга Амосов пройде всю страшну війну. Можна собі тільки уявити, скільки болю, жаху і смерті довелося пережити майбутнього світилі медицини. Але не можна заперечувати, що саме колосальний досвід фронтових років дозволив Амосову стати чудовим майстром своєї справи. У цьому госпіталі він знайде свою долю з новою дружиною, медсестрою Лідією Денисенко. Після закінчення війни Амосов продовжує займатися хірургічною практикою. Він працює завідувачем відділення хірургії Брянської обласної лікарні, в якій створює власну методику резекції легенів при раку і туберкульозі. За шість років роботи в клініці і на посаді головного хірурга брянської області він робить таких операцій більше всіх в Радянському Союзі. По цій темі Микола Михайлович захищає спочатку кандидатську, а незабаром і докторську дисертації. Поворотним у кар'єрі геніального хірурга стає 1957 рік. Він вперше стикається в Мексиці з операцією на серці, в якій використовується апарат «штучне серце». Ось коли його інженерні та медичні знання зливаються разом. Повернувшись на Батьківщину, Амосов починає роботу над власним